

บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุน อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ต่อการพัฒนาพื้นที่เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

Role of wat-kanun Sub-District Administrative Organization, Singhanakprn
District, Songkhla Province, on Development Area for the Readiness to join for
Asean Economic Community (AEC)

ประภาย เพ็ชรสุวรรณ¹, ศุภลักษณ์ สุวรรณระฆัง²

บทคัดย่อ

บทความเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุน อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ต่อการพัฒนาพื้นที่เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้วยการให้การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 28 คนผลการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลทราบเรื่องของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นคือการย้ายฐานการผลิต ปัญหาด้านแรงงาน ปัญหาการขาดแคลนสาธารณูปโภค จากการศึกษาพบว่าปัจจุบันองค์กรยังไม่ได้มีนโยบายดำเนินงานเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและเห็นว่าควรปรับบทบาทในการพัฒนาพื้นที่เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านต่างๆ คือ 1) รัฐบาลควรกำหนดนโยบายที่ชัดเจนเรื่องการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2) สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้บริหารและบุคลากรองค์กรถึงวิธีการนำชุมชนท้องถิ่นเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างฉลาดและรู้เท่าทันสถานการณ์ 3) สนับสนุนงบประมาณวิชาการสำหรับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 4) องค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุนควรประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงเพื่อเตรียมความพร้อมของคนและชุมชนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้วย 5) เตรียมความพร้อมของประชาชนโดยสร้างความรู้ความเข้าใจกับประชาชนในเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 6) พัฒนาให้ประชาชนเรียนรู้ภาษาสากลมากขึ้น 7) พัฒนาแรงงานฝีมือ และ 8) สร้างความเข้มแข็งทางสังคมและวัฒนธรรมให้กับชุมชน

คำสำคัญ: บทบาท เตรียมความพร้อม

¹ นักศึกษาลัทธิรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่นวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

² อาจารย์ประจำ วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Abstract

The purpose of this paper aimed at studying the role of wat-kanun Sub-District Administrative Organization, Singhanakprn District, Songkhla Province, on Development Area for the Readiness to join for Asean Economic Community (AEC) by interviewing 28 purposive informants. The results of this study showed that key informants had some knowledge about AEC and the impact of it's joining the organization. Would be the transfer of its production line , the problem of labor , the lack of public sew ices. The result also indicated that the organization had no policy to work for the readiness to join AEC and thus should arrange the role to be ready for AEC in several aspects; they were : 1) the government should set up clear policy on the readiness to join AEC ; 2) the organization should build more understanding of the organization among executives and staff of how to lead the local community to join AEC wisely and equally ; 3) Budgeting support for the readiness to join AEC ; 4) wat-kanun Sub-District Administrative organization should coordinate with concerned organization directly for the join ; 5) Give some knowledge on EAC to the people within the Organization ; 6) Develop more leaning of international language ; 7) Develop skilled labor ; and, 8) Build strong economic and social community.

Keywords: Role, Prepare

บทนำ

ตำบลวัดขนุน อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอสิงหนคร ระยะห่างจากที่ว่าการอำเภอสิงหนคร ประมาณ 11 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 33.52 ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ 20,950 ไร่ มีอาณาเขตทิศเหนือติดต่อกับตำบลม่วงงาม ทิศตะวันออกติดต่อกับอำเภอ ไทย ทิศใต้ติดต่อกับตำบลชิงโค และทิศตะวันตกติดต่อกับตำบลรำแดง อำเภอสิงหนคร จังหวัด สงขลา และนับได้ว่าเป็นพื้นที่หนึ่งซึ่งตั้งอยู่ในเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศ มาเลเซีย โดยมีระยะทางห่างกันไม่ไกลนักกับด่านพรมแดนอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ประมาณ 100 กิโลเมตร และนอกจากนี้ยังมีระยะทางไม่ห่างกับอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นพื้นที่ เศรษฐกิจศูนย์กลางของจังหวัดภาคใต้ ที่มีการติดต่อค้าขาย การเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว หรือเข้า

มาประกอบอาชีพของประชาชนในประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน เช่น ประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ พม่า ลาว เวียดนาม กัมพูชา เป็นต้น จึงคาดว่าตำบลวัดขนุนจะได้รับผลกระทบจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเช่นกัน เนื่องจากจะเกิดการขยายตัวของเมืองในจังหวัดสงขลาทั้งจากส่วนของอำเภอเมืองซึ่งติดกับทะเลอ่าวไทย และมีท่าเทียบเรือประมงขนาดใหญ่ และจากส่วนของอำเภอหาดใหญ่ ที่เป็นศูนย์กลางของเศรษฐกิจในภาคใต้ อาจส่งผลให้มีประชาชนจากต่างถิ่นเข้ามาอยู่อาศัยในพื้นที่เพิ่มขึ้น อาจเกิดอาชีพใหม่ๆ ให้กับคนในพื้นที่ การก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรม หรือสถานประกอบการต่างๆ ที่เกิดจากการเปิดเสรีสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุนจะต้องเตรียมความพร้อม ที่นอกจากมีอำนาจหน้าที่และภารกิจ เพื่อดำเนินการให้สอดคล้องกับพันธกิจการสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลางด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะคณะผู้บริหารและบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุนที่ต้องเร่งสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชน กำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นและการบริหารงาน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้สามารถรองรับผลกระทบ ที่จะเกิดขึ้นเมื่อประเทศไทยเข้าสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในด้านต่างๆ ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโครงข่ายคมนาคม การพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจในระดับชุมชน การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาคุณภาพชีวิต การรักษาความสงบเรียบร้อย การจัดการด้านการศึกษา ภาษา วัฒนธรรม จารีต ประเพณี ตลอดจนการปรับปรุงโครงสร้างขององค์กรเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ที่อาจเกิดผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบ ต่อระบบการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม ระบบราชการ และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน จึงต้องการศึกษาเรื่องดังกล่าวเพื่อ เตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุน อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งจะส่งผลให้การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุนเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล สามารถพัฒนาพื้นที่ และพัฒนาศักยภาพให้พร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนได้อย่างรู้เท่าทันต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความรู้และความเข้าใจของผู้บริหารและบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุน อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
2. เพื่อศึกษาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุน อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลาต่อการพัฒนาพื้นที่เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่นทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ตามมาตรา 66 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และมีหน้าที่จัดบริการสาธารณะตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ซึ่งสามารถแบ่งตามประเภทได้ดังนี้ (สมคิด เลิศไพฑูรย์, 2547:84)

1) อำนาจหน้าที่ที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางดินและที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บำรุงรักษาศิลปะจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมของท้องถิ่น และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

2) อำนาจหน้าที่ที่อาจจัดทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ให้มีน้ำ เพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร ให้มีน้ำและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น ให้มีและรักษาทางระบายน้ำ ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬาการพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์ บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร ส่งเสริมให้มีกิจกรรมในครอบครัว การคุ้มครองดูแล และรักษาทรัพย์สิน อันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน หาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล และการผังเมือง

3) อำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้ามและที่จอดรถ การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่นๆ การสาธารณูปการ การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ การพาณิชย์ การส่งเสริมการลงทุน การส่งเสริมการท่องเที่ยว การจัดการศึกษา การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย การจัดให้มีการบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ การส่งเสริมกีฬา การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพของประชาชน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น การรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน การควบคุมสัตว์เลี้ยว การจัดให้มีการควบคุมการฆ่าสัตว์ การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่นๆ การจัดการบำรุง และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การขนส่ง การวิศวกรรมจราจร การดูแลรักษาที่สาธารณะ การควบคุมอาคาร การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และกิจการอื่นที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

แนวคิดเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

“ประชาคมอาเซียน” หรือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations : ASEAN) เป็นองค์การระหว่างประเทศระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 ส.ค.2510 หลังจากการลงนามในปฏิญญาสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Declaration of ASEAN Concord) หรือปฏิญญากรุงเทพฯ (The Bangkok Declaration) มีสมาชิก 10 ประเทศได้แก่ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย บรูไนดารุสซาลาม สาธารณรัฐสุมาตราอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตย

ประชาชนลาว สหภาพพม่า และราชอาณาจักรกัมพูชา มีวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งเริ่มแรกเพื่อสร้างสันติภาพในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันนำมาซึ่งเสถียรภาพทางการเมือง และความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม กว่า 40 ปีที่ผ่านมา อาเซียนได้ประสบความสำเร็จเป็นที่ยอมรับในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นบทบาทของการสร้างสันติภาพและการอยู่ร่วมกันโดยสันติของประเทศในภูมิภาค การช่วยแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในกัมพูชา การจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน เป็นต้น และเมื่อเดือนตุลาคม 2546 ผู้นำอาเซียนจึงได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน ที่เรียกว่าข้อตกลงบาหลี 2 เห็นชอบให้จัดตั้ง “ประชาคมอาเซียน” คือการให้อาเซียนรวมตัวเป็นชุมชนหรือประชาคมเดียวกันให้สำเร็จภายในปี 2563 แต่ต่อมาได้ตกลงร่นระยะเวลาจัดตั้งให้เสร็จในปี 2558 โดยประกอบด้วย 3 เสาหลักซึ่งเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน คือ 1) ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community: APSC) 2) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) และ 3) ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community: ASCC) (กรมอาเซียน, 2555)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบการมีส่วนร่วม โดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล สัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก และศึกษาจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบจำเพาะเจาะจง โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เก็บข้อมูลจาก “ผู้ให้ข้อมูลหลัก” ที่เป็นคณะผู้บริหารและบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุน อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา รวมจำนวนทั้งสิ้น 28 คน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยยึดวัตถุประสงค์ และสมมติฐานที่ตั้งไว้เป็นหลัก นำมาจัดลำดับความสำคัญและคุณลักษณะของข้อมูล เพื่อที่จะไปสู่การเชื่อมโยงข้อมูลเข้าด้วยกันได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อสะดวกในการวิเคราะห์ และเขียนรายงานเพื่อนำเสนอผลการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่ทราบว่าประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน คือองค์กระระหว่างประเทศระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสันติภาพในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทิศทางการเมือง สร้างความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม และ

วัฒนธรรม ส่งเสริมการสร้างสันติภาพและการอยู่ร่วมกันโดยสันติ แก้ไขปัญหาความขัดแย้งในภูมิภาค การจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน และสามารถเพิ่มอำนาจในการต่อรองและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระหว่างประเทศได้ ซึ่งมีผลกระทบทั้งด้านบวกคือการลงทุนจะเสรีมาก ประเทศไทยจะเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว และการบิน การค้าขายจะขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอุตสาหกรรมรถยนต์, การท่องเที่ยว, การคมนาคม และจะมีแรงงานที่ไร้ฝีมือมากขึ้น ส่วนผลกระทบด้านลบที่อาจเกิดขึ้น คือหากไม่มีการควบคุมให้ดีจะมีปัญหาเรื่องภาคการเกษตร, ก่อสร้าง, อุตสาหกรรมสิ่งทออาจย้ายฐานการผลิตไปประเทศที่มีค่าแรงถูกกว่า แรงงานต่างชาติจะเข้ามาแย่งงานคนไทย คนไทยจะสมองไหลไปทำงานเมืองนอก สาธารณูปโภคในประเทศไทยอาจขาดแคลนได้ หรืออาจเกิดปัญหาสังคมอื่นๆได้

ผลการศึกษาพบว่าปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุน ยังไม่ได้มีบทบาทในการดำเนินงานเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเนื่องจากเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุนมีลักษณะพื้นที่เป็นแบบชนบท ซึ่งอยู่ห่างจากอำเภอเมืองสงขลา และอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พอสมควร ประกอบกับไม่ใช่พื้นที่ซึ่งตั้งอยู่เขตชายแดน จึงน่าจะได้รับผลกระทบจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนน้อย และเห็นว่าควรปรับบทบาทในการพัฒนาพื้นที่เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพชีวิต ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย และด้านภาษา วัฒนธรรม และจารีตประเพณี คือ 1) รัฐบาลควรกำหนดนโยบายที่ชัดเจนเรื่องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2) สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้บริหารและบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถึงวิธีการนำชุมชนท้องถิ่นเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างฉลาดและรู้เท่าทันสถานการณ์ 3) การเตรียมความพร้อมของประชาชนในพื้นที่โดยสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคืออะไร จะเกิดผลดีผลเสียอย่างไรต่อชุมชน 4) พัฒนาให้ประชาชนเรียนรู้ภาษาสากลมากขึ้น และ 5) สร้างความเข้มแข็งทางสังคมและวัฒนธรรมให้กับชุมชนด้วยเพราะอาจจะถูกดูถูกและเหยียดวัฒนธรรมที่ไม่ดีเข้ามาได้ง่ายยิ่งขึ้น

สรุป

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน คือองค์กระหว่ประเทศระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้าง ความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ส่งเสริม การสร้างสันติภาพและการอยู่ร่วมกันโดยสันติ การช่วยแก้ไข้ปัญหาความขัดแย้ง การจัดตั้งเขต การค้าเสรีอาเซียน เพิ่มอำนาจในการต่อรองและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระหว่าง ประเทศได้ และในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีความสำคัญกับชุมชนท้องถิ่น และมี ผลกระทบด้านบวก ด้านลบ คือถ้ามองในแง่ภูมิศาสตร์จะเห็นว่าบริเวณพื้นที่ชายแดนระหว่าง ประเทศ เป็นบริเวณที่เป็นหน้าด่านในการรับมือกับความท้าทายตลอดจนอุปสรรคต่างๆที่จะเกิด จากการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และที่สำคัญคือพื้นที่ชายแดนมีการบริหารจัดการโดย ท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็น อบต. เทศบาล หรือ อบจ. ดังนั้นบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เหล่านี้จึงมีความสำคัญ ในการรับมือกับความท้าทาย ผลสำเร็จ และปัญหาที่จะเกิดขึ้นดังกล่าว ดังนั้นจึงเห็นว่าการสร้างชุมชนเศรษฐกิจอาเซียนจำเป็นต้องมีผู้นำที่เข้มแข็ง มีวิสัยทัศน์ มีความคิด สร้างสรรค์ ต้องมีความรู้เพื่อที่จะส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ในกรอบเขต การค้าเสรีอาเซียน โดยคนในชุมชนท้องถิ่นเองก็จะต้องศึกษาและเข้าใจความสำคัญของการ เกิดขึ้นของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่มีผลกระทบต่อความก้าวหน้าของชุมชนและของประเทศ และต้องเตรียมความพร้อมสำหรับการเปิดประเทศสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้วย

ในขณะที่ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุน ยังไม่ได้มีบทบาทในการดำเนินงาน เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านเศรษฐกิจ 3) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 4) ด้านคุณภาพชีวิต 5) ด้านการรักษาความสงบ เรียบร้อย และ 6) ด้านภาษา วัฒนธรรม และจารีตประเพณี เนื่องจากเห็นว่าองค์การบริหารส่วน ตำบลวัดขนุนมีลักษณะพื้นที่เป็นแบบชนบท ซึ่งอยู่ห่างจากอำเภอเมืองสงขลา และอำเภอ หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พอสมควร ประกอบกับไม่ใช่พื้นที่ที่ตั้งอยู่เขตชายแดน จึงน่าจะได้รับ ผลกระทบจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนน้อย จึงยังไม่ได้มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน นอกจากนี้งบประมาณในการดำเนินการพัฒนาพื้นที่ตามอำนาจหน้าที่ประจำ ยังมีน้อย ไม่เพียงพอต่อการตอบสนองของความต้องการของประชาชน จึงส่งผลให้องค์การบริหารส่วน ตำบลวัดขนุนจัดทำกิจกรรมพัฒนาในภารกิจตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น และปรากฏว่าองค์การ

บริหารส่วนตำบลวัดขนุนยังไม่มีกำหนดนโยบายในการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แต่คาดว่าจะได้ดำเนินการกำหนดนโยบายเพื่อเตรียมความพร้อมในปีแผนพัฒนา 3 ปี (พ.ศ. 2558-2560) ต่อไป

ดังนั้นจึงเห็นว่าควรปรับบทบาทในการพัฒนาพื้นที่เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพชีวิต ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย และด้านภาษา วัฒนธรรม และจารีตประเพณี คือ รัฐบาลควรมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนเรื่องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพชีวิต ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย และด้านภาษา วัฒนธรรม และจารีตประเพณี เพื่อให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดนโยบายที่สอดคล้องกัน ควรสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถึงวิธีการนำชุมชนท้องถิ่นเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างฉลาดและรู้เท่าทันสถานการณ์ รวมทั้งการสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มากขึ้น ถึงวิธีการนำชุมชนท้องถิ่นเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อจะได้ปฏิบัติหน้าที่ตอบสนองนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นได้ ควรคำนึงถึงการให้การสนับสนุนงบประมาณ วิชาการเพื่อดำเนินการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้วย เนื่องจากยังมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกเป็นจำนวนมากที่ขาดศักยภาพทั้งด้านงบประมาณ และวิชาการ ควรประสานกับหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงในด้านต่างๆ เพื่อ เป็นเจ้าภาพหลักในการเตรียมความพร้อมของคนและชุมชนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้วย ควรเตรียมความพร้อมของประชาชนในพื้นที่โดยสร้างความรู้ความเข้าใจกับประชาชนก่อนว่า ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคืออะไร จะเกิดผลดีผลเสียอย่างไรต่อชุมชนและประชาชนเอง เพื่อให้เขาเกิดความตระหนักว่าการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ พยายามพัฒนาให้ประชาชนเรียนรู้ภาษาสากล เช่น ภาษาอังกฤษ ที่จะใช้ติดต่อสื่อสารกับประเทศสมาชิกอื่นๆ ให้มีความเข้าใจยิ่งขึ้น เนื่องจากประเทศอื่นๆ ได้เริ่มมีการเปิดโรงเรียนสอนภาษาให้กับประชาชนของตนเองแล้ว พยายามพัฒนาให้เป็นแรงงานผู้มีฝีมือ เพื่อจะได้ดึงดูดประเทศต่างๆ ให้มาลงทุนด้านเศรษฐกิจในประเทศไทยมากขึ้น และพยายามสร้างความเข้มแข็งทางสังคมและวัฒนธรรมให้กับ

ชุมชนด้วยเพราะอาจจะถูกดูถูกกลั่น และเผยแพร่วัฒนธรรมที่ไม่ดีเข้ามาได้ง่ายยิ่งขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ วีรากร อุตร์เลิศ (2555) เรื่อง “การเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน กรณีศึกษา : พื้นที่เทศบาลตำบลบ้านแยง อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก” พบว่า ประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลบ้านแยง อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนในระดับที่ต่ำด้านการเตรียมความพร้อมของท้องถิ่นเกี่ยวกับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านต่างๆ ทั้งทาง สังคมวัฒนธรรม การศึกษา เศรษฐกิจ การบริการและการท่องเที่ยว ยังอยู่ใน ระดับที่น้อย ส่วนด้านสาธารณสุขอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ คือ 1) การศึกษาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเปรียบเทียบในแต่ละพื้นที่ของอำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

เอกสารอ้างอิง

กรมอาเซียน.(2555).*การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและผลกระทบต่อไทย*. สืบค้นจาก.

<http://nantanawkwpress.com/2011>.

วีรากร อุตร์เลิศ. (2555). *การเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน กรณีศึกษา : พื้นที่เทศบาลตำบลบ้านแยง อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก*. ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สมคิด เลิศไพฑูรย์. (2547). *กฎหมายการปกครองท้องถิ่น*. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรี และราชกิจจานุเบกษา.